

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 168.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365951104.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Valmans overgivne Lune var forbi. Hans Værelse syntes ham en Hexehule, hvor han kun hørte gispende Dødssuk omkring sig. Han forekom sig selv som en letsindig Galning, der dandsede i en Gravhvælving, medens magre Dødninge udstrakte deres spidse Knokkelfingre efter ham. Det var hans Vane at give sine Tanker lydelige Ord, naar han var ene, og det var sagt ham, at det var et sikkert Tegn paa, han skulde blive gammel. Derfor var det maaskee ogsaa, han uvilkaarlig pleiede denne Gammelmands-Vane hos sig. »Jeg duer dog ikke til Anatom« - sagde han mismodig - »jeg overvinder dog aldrig min barnagtige Væmmelse og Rædsel for Afgrunden i Naturens Inderste. Denne gamle Kjærling gjør mig til Skamme. Hun staaer ene om Natten ved Gadaverkjedlen og skraber Fingre og Been med Sang 169 og Latter, medens jeg faaer ondt ved enhver Obduction. Nu bort fra disse Beenrader idag! Det er Helligdag -jeg vil i Kirke!«